

WIOSŁUJ

Przygr. a/D/G/E

a/D/C-D-a

a   C   D   G
Morze było ciche, żagle spały razem z nim
G   C   D   a
Bosman na hamaku smętnie puszczał nosem dym
a   C   D   G
Nikt się nie spodziewał tego, co się miało stać
G   C   D   a
Na „bocianim gnieździe” też posnęli, psia ich mać

ref.

a   G   a   G
Teraz wiosłuj, ciągnij ile sił
a   G   a   G
Jakbyś królem wiosł był
a   G   a   G
Teraz wiosłuj, ciągnij ile sił
a   G   C   D   a
Jakbyś królem wiosł był

Nim ocknęliśmy się cały świat ogarnął szal
Ojciec wszystkich sztormów nas przed sobą w kipieli gnał
Maszty połamane, całun z żagli spowił nas
Dumny nasz galeon kłaniał się wiatrowi w pas

Słony jęzor fali liże twarze, dławi krzyk
Ludzie przerażeni o powietrza walczą łyk
Stary wciąż przy sterze lecz już na nic jego moc
Puste, martwe oczy patrzą w wieczną, zimną noc

Wiatr nad ranem ustał, słońce wdziało kolor krwi
Było nas czterdziestu, a w szalupie sześciu tkwi
Ręce opuchnięte, plecy pieką, oczy lśnią
Neptun krzywi głowę, znów odebrał dolę swą

Hen na horyzoncie ledwo widać jakiś ląd
Mocno pociągnijmy, choć przeszkadza płynąć prąd
Wieziesz moje życie, a ja życie wiozę twe
Może chociaż dla nas sztorm ten dobrze skończy się